

имб. № 556.
РУСАЛКАТА. ¹

— ❁ ❁ ❁ —
ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Бръгътъ на Днѣпръ. — Воденица.

ВОДЕНИЧАРЪТЪ И ДЪЩЕРЯ МУ.

Воденчарътъ. — Ето какви сте вий младитѣ дѣвой-
сички сте глупави. Като турите на рѣка нѣкой
иченъ человекъ, глѣдайте да го не испущате. Но
съ? Съ разумно и честно поведение. Употребя-
йте ту строгости, ту ласкане; по нѣкога, издалече,
орете му и за свадба; но пазете си най-паче дѣ-
вската честь. Тя е богатство безцѣнно и е както
мата: като са испусне единъ пѣтъ не са връща
е. Като нѣма пѣкъ надѣжда за женене, то глѣ-
ите поне да искарате нѣщо за васъ-си или за ро-
елитѣ си. Кажете си: «Той нѣма да ме обича и
ме гали вѣчно.» Но защо ли говориж? Вий не по-
ляте за нѣщо добро! Видите ли го? Тоя си часъ
удявате; готови сте да испълните сичко което той
дае, готови сте цѣлъ день да стоите обѣсени на
ята на любезний ви приятель; но любезний ви
иятель си отива, изгубва са, и вий оставате съ ни-

Русалката, въ рускитѣ легенди, е една нимфа на води-
гъ, една самодива съ дълги зелени косми, която се ула-
ва за клоноветѣ на върбитѣ и се люлѣе, или плува и се
лзга по повърхността на рѣкитѣ. Като настане нощъ,
ся излиза изъ водата и се мъчи да прави пакостъ на пѣт-
ницитѣ или на животнитѣ които ги носѣжтъ, или да при-
думва и да погубва человекитѣ като ги привлича въ во-
дитѣ, или като ги гадаличка додѣто имъ отнеме животътъ.

ДА РЪ
отъ Книг. Е. Г. Христова
В. П. Христова. 1929. г.